

Obiekt

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY p. w. Matki Boskiej Królowej Polski

333/1

2. Czas powstania

1746-1750 r.

3. Miejscowość

R O K I T N O

4. Adres

Rokitno

nr kodu 66-341

gm. Przytoczna

nr hipoteczny woj. gorzowskie

5. Przynależność administracyjna

województwo gorzowskie

gmina Przytoczna

pow. MIEDZYRZECZ

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Rokitten

7. Przynależność administracyjna
przed 1 VI 1975

województwo zielonogórskie

powiat Skwierzyna

8. Właściciel i jego adres

Parafia rzym.-kat.

p. w. Matki Boskiej

Królowej Polski

66-341 Rokitno

gm. Przytoczna

9. Użytkownik i jego adres

Parafia rzym.-kat.

p. w. MB Królowej Polski

66-341 Rokitno

gm. Przytoczna

10. Rejestr zabytków

Nr

258/79

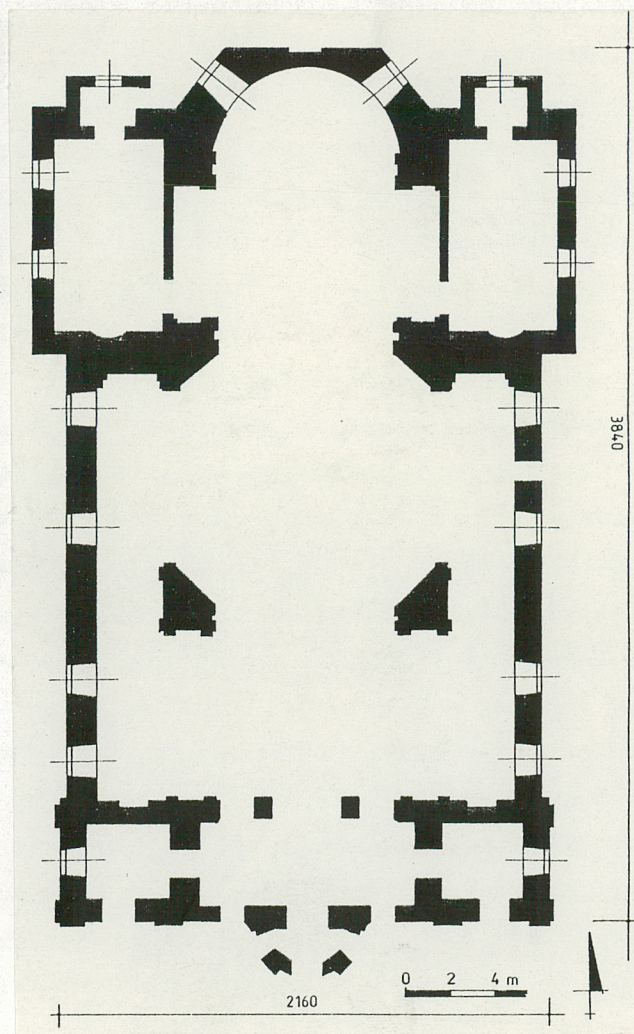
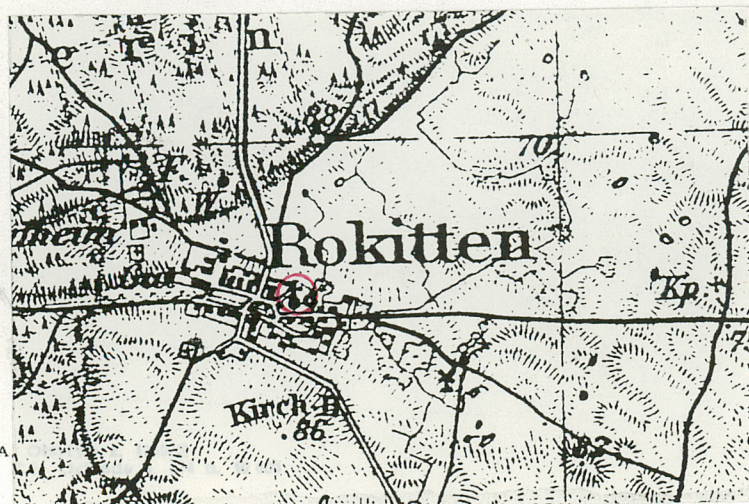
data

04.06.79

1-822/A

1.

Historia wsi

Pierwsza historyczna wzmianka o Rokitnie pochodzi z 1378 r., kiedy to kasztelan starogrodzki Mikołaj z Bytnia darował wieś opatowi Mikołajowi i cystersom z Zemska (później Bledzewa) w zamian za klasztorne wsie Muchocin i Radogoszcz. W 1564 r. wielkość wsi wynosiła 22 ślady. W 1580 r. we wsi było 12 zagrodników, 7 komorników, 2 rzemieślników i owczarz; areał uprawny wynosił 14 łanów. Wg lustracji z 1664 r. Rokitno było osiadłe na 22 śladach, z czego tylko 6 było uprawianych. W 1677 r. opat Opaliński powołał do życia kongregację rokitniańską na prawach prepozytury. W 1709 r. w wyniku epidemii w Rokitnie zmarło 200 osób. W 1777 r. w Rokitnie żyło 260 osób. W 1796 r. dobra klasztorne przeszły na własność skarbu państwa pruskiego; w Rokitnie utworzono domenę, której dzierżawcą został Oberamtman Borne-mann. W 1803 r. Rokitno przeszło w ręce opata Onufrego Wierzbńskiego - dzierżawcy domeny w Starym Dworcu. Ok. 1805 r. dzierżawcą domeny rokitniańskiej został Freidrich Heinrich Viebig. W 1837 r. we wsi było 48 domów. W 1871 r. areał uprawny Rokitna liczył

Sytuacja

Rokitno jest dużą wsią sołecką o założeniu wielodrożnicowym, położoną w odległości ok. 4 km na południowy-zachód od Przytocznej. Od strony zachodniej wieś sąsiaduje z Twierdzielewem (odległość ok. 4 km), od południowej z Kalskiem (ok. 5 km) i od wschodniej z Lubikowem (ok. 4 km). Zabudowa wsi zwarta, rozmieszczona przy kilku krótkich drogach wiejskich. Zabudowania Sanktuarium Maryjnego (w tym i kościół parafialny p. w. Matki Boskiej Królowej Polski) posadowione są we wschodniej części wsi, po północnej stronie drogi. Kościół wzniesiony jest na dość znacznym wyniesieniu terenu, stanowiąc dominantę architektoniczną układu przestrzennego. Działka przykościelna regularna, czworoboczna, ogrodzona od frontu masywnym (XVIII-wiecznym) murem ceglany. Główne wejście na teren parceli od strony południowej, przez dwuskrzydłową metalową bramę, zawieszoną na ceglanych filarach. Po wschodniej stronie kościoła znajdują się domy rekolekcyjne (przebudowane budynki inwentarskie dawnego zespołu folwarcznego), po stronie północnej i zachodniej współczesne obiekty murowano-drewniane, związane z obsługą ruchu pielgrzymkowego. Obrzeża parceli obsadzone lipami i kasztanowcami. Po zachodniej stronie działki przykościelnej cmentarz, z przyściennymi nagrobkami.

Materiał, technika, konstrukcja

Posadowienie - kościół osadzony na ławach fundamentowych z cegły ceramicznej (głębokość osadzenia ław co najmniej 350 cm). Cokół kościoła murowany z cegły ceramicznej na zaprawie wapiennej, pokryty gładkim tynkiem wapienno-cementowym i pomalowany na ciemnobrazowo. Wysokość podmurówki ok. 60 - 80 cm ponad poziom gruntu.

Ściany obwodowe (grubość ok. 60 - 110 cm) murowane z cegły ceramicznej na zaprawie wapiennej, pokryte z obu stron gładkimi tynkami wapiennymi. Zewnętrzne powierzchnie ścian obwodowych utrzymane w tonacji piaskowej. We wnętrzu powierzchnie pilastrów, łuków i gzymsów bielone; pozostałe płaszczyzny w kolorze piaskowym. W elewacji zachodniej podokienniki z jednej główkowej warstwy cegieł w układzie na płask, tynkowane. W pozostałych elewacjach brak wyodrębnionych podokienników (dolne krawędzie otworów okiennych zabezpieczone parapetami z blachy miedzianej).

Wieżba dachowa storczykowa z obustronnymi ścianami stolcowymi (słupy podpór stolcowych stojące ukośnie oraz leżące, umieszczone przykrokwiovo). Słupy storczyków - ustawione w osi długiej kościoła - spięte płatwiami ze wzmocnieniem mieczowym; w osi poprzecznej wzmocnione

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

22. Bibliografia

R. Frase, Rokitten, (W:) Wanderbuch für die Grenzmark Posen-Westpreussen, Schneidemühl 1931.

B. Dratwa, Dzieje Parafii w Rokitnie, Konradowo 1981.

J. Kohte, Die Kunstdenkmäler der Landkreis des Regierungsbezirks Posen, T. III, Berlin 1896.

J. Łukaszewicz, Krótki opis historyczny kościołów parochialnych, kościółków, kaplic, klasztorów, szkółek parafialnych, szpitali i innych zakładów dobroczynnych w dawnej diecezji poznańskiej, T. II, Poznań 1859.

C. Nowakowski, W. Witek, Katalog architektury sakralnej gm. Przytoczna, (W:) Katalog architektury sakralnej woj. gorzowskiego, T. XIX, Szczecin 1993.

23. Źródła ikonograficzne i fotogramalia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

Reprodukcja mapy topograficznej wsi z lat 90-tych XIX w., wg negatywu z Prac. Fot. PKZ S. A. Szczecin

24. Uwagi różne *Żelbowa karta opracowania 1967. 03
nr rej. 192 B z 16.03.1967 r.
Zabytkowy cmentarz przykościelny.*

25. Opracował

tekst mgr Cezary Nowakowski, BSiDK Szczecin, lipiec 1993 r.
imię, nazwisko, data, podpis

plany, rysunki mgr Cezary Nowakowski, BSiDK Szczecin, lipiec 1993 r.
imię, nazwisko, data, podpis

zdjęcia fotogr. mgr C. Nowakowski, BSiDK Szczecin, czerwiec 1993 r.
imię, nazwisko, data, podpis

miejsce przechowywania negatywów WKZ, PSOZ Gorzów Wlkp.

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisów prawa autorskiego

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

Państw. Służba Ochrony Zabytków
ODDZIAŁ WOJEWÓDZKI
ul. Jagiellończyka 8
66-413 Gorzów Wlkp.
t-l./fax 236-12. 75-295

1993. 10. 16
Wojewódzki Konserwator Zabytków
mgr Władysław Chrostowski

27. Załączniki

5 wkładek

1. Miejscowość R O K I T N O	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIÓŁ PARAFIALNY p. w. MB Królowej Polski	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) tekst, sytuacja, fotografie
---------------------------------	--	---

c. d. rubr. nr 12 - ogółem 1164 ha (z czego 887 ha należało do gminy). W okręgu gminnym było 106 indywidualnych gospodarstw domowych. W 1910 r. w Rokitnie było 81 domów. W 1920 r. majątek rycerski opuszcza Clara Viebig. W 1925 r. Rokitno liczyło 678 mieszkańców. W 1928 r. właścicielem majątku rycerskiego był Paul Waberski. W 1939 r. w Rokitnie było 112 gospodarstw domowych.

Historia kościoła

Budowa kościoła parafialnego p. w. Matki Boskiej Królowej Polski rozpoczęta została w 1746 r. za czasów opata Józefa Michała Górczyńskiego; pracami budowlanymi kierował królewski architekt Marol Marcin Frantz. Materiał budowlany dostarczany był przez miejscowego ceglarza Jana Wedera. W 1748 r. - za czasów opata Michała Poraja Konarzewskiego - zakończony zostaje pierwszy etap budowy świątyni. Ok. 1750 r. zakończona zostaje budowa wież kościoła; opat Michał Józef Loka funduje ołtarz główny i inne elementy wyposażenia obiektu. W 1756 r. - z polecenia superiora rokitniańskiego - Ivo Tefelskiego wnętrze kościoła zostaje pomalowane. W 1761 r. Piotr Zeydler z Lwówka buduje w kościele organy. W 1762 r. rzeźbiarz Ch. Grünewald i malarz Neuenhertz przystępują do prac zdobniczych we wnętrzu świątyni. W 1786 r. zakończony zostaje proces wyposażania kościoła. W 1818 r. opat Wł. Jordan Żórawski funduje dzwon, wykonany w pracowni ludwisarskiej von Hackenschmidta w Berlinie. W 1830 r. wykonane zostaje nowe pokrycie dachu kościoła. W 1848 r. arcybiskup Leon Przyłuski konsekruje świątynię. W 1863 r. przeprowadzono renowację kościoła. W 1871 r. wykonanie nowego pokrycia dachu obiektu. W 1915 r. wykonany jest remont wnętrza obiektu. W latach 1934-35 wykonano konserwację fresków stropu. W 1945 r. wnętrze kościoła zniszczone przez wojska radzieckie. W 1953 r. rozpoczynają się prace przy odnowieniu sklepień, ołtarza, ambony, chrzcielnicy, stalli i okien. W 1966 r. konserwacja cudownego obrazu Matki Boskiej. W 1971 t. odmalowanie wnętrza kościoła. 1975 r. odnowienie polichromii sklepień, odrestaurowanie ołtarza.

W sensie architektonicznym kościół rokitniański nawiązuje do wzorów śląskich i austroczeskich barokowego budownictwa sakralnego.

c. d. rubr. nr 13 - jętkami i - usytuowanymi pod nimi - rozporami oraz długimi krzyżulcami. Stopy krokwi osadzone na wpust ukośny w belkach stropowych. Elementy więźby dachowej obrobione od topora (część elementów jest wtórna).

Podłogi - wnętrze kościoła ma posadzkę ze szlifowanych płyt kamiennych.

Sklepienia - środkowe przęsło nawy głównej przesklepione ceramiczną kopułą pięciometrowej wysokości. Pozostałe przęsła nawy środkowej sklepieniami żaglastymi, a nawy boczne sklepieniami beczkowymi. Prezbiterium nakryte półkopułą, zakrystie sklepieniami żaglastymi.

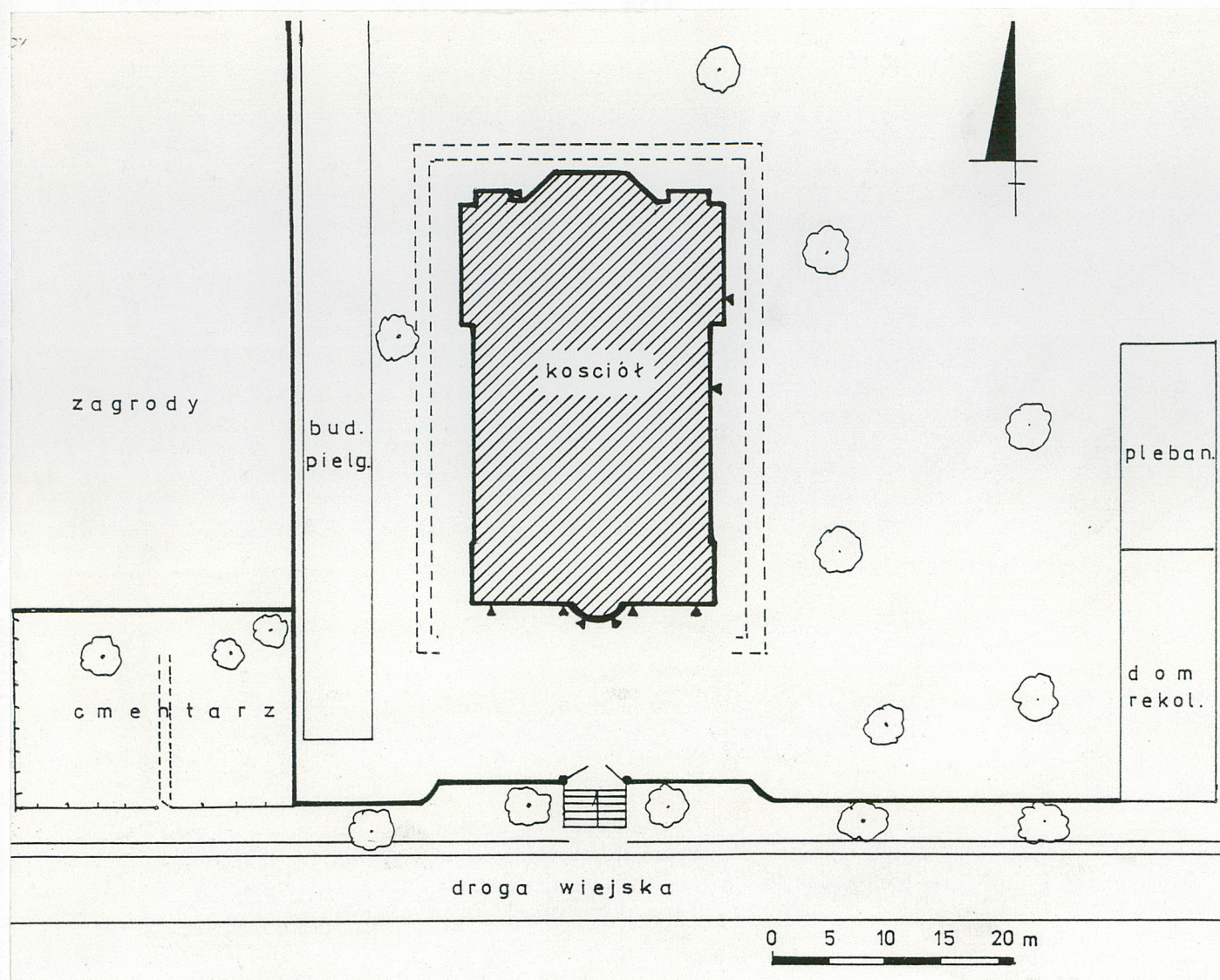
c. d. wkładka nr 2

Wkładkę założył: mgr Cezary Nowakowski, BSiDK Szczecin, lipiec 1993 r.

(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: WKZ, PSOZ Gorzów Wlkp.

Wzór ODZ 1978

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
R O K I T N O	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY p. w. Matki Boskiej Królowej Polski	tekst, fotografie

c. d. rubr. nr 13 - tymi. W sieni sklepienie beczkowe. Sklepienia kościoła pokryte są polichromią barokową. W półkopułowym sklepieniu zamknięcia części prezbiterialnego malowidło w formie półpanoramy, wyobrażające scenę Zwiastowania. W bogatej scenerii - w otoczeniu putt i aniołków - postać Maryi i zwiastującego Jej anioła Gabriela. Malowidło obramione gierowanym, profilowanym gzymsem z barokowymi kluczami. W rokokowych spływach, mających formę kartuszy malowidła, przedstawiające Ojców Kościoła - św. Hieronima, św. Augustyna, św. Grzegorza Wielkiego i św. Ambrożego. Kartusze obramione dekoracjami w typie rocaille. W kopułowym sklepieniu przesła środkowego malowidło panoramiczne z centralnie usytuowanym wyobrażeniem Sw. Trójcy i Matki Boskiej Ukoronowanej. Otoczenie motywu środkowego stanowią putta, anioły i korowód świętych. Na obrzeżach sceny: Maria z Józefem szukający w świątyni Jezusa, nadanie Piotrowi kluczy do Królestwa Niebieskiego, rozesłanie apostołów, ofiara Izaaka, wskrzeszenie Łazarza, ukazanie się Chrystusa apostołom, Zmartwychwstanie, grzech pierworodny. Malowidło ujęte malowanym, gierowanym gzymsem, spiętym barokowymi kluczami. W żaglach rokokowe kartusze, zwieńczone falistymi spływami z motywem muszli w środku; w kartuszach postacie ewangelistów. W sklepieniu przesła, usytuowanego pomiędzy chórem muzycznym a dwoma filarami wewnętrznymi, malowidło przedstawiające scenę Narodzenia Najświętszej Marii Panny: powyżej Trójca Święta. Z boku widoczna Otchłań, gdzie dusze oczekujące Zbawiciela radują się narodzinami Najświętszej Marii Panny. Panoramiczne malowidło obramione jest gierowanym, uskokowym gzymsem, spiętym rokokowymi kluczami. Na żaglach sklepienia, w barokowych kartuszach postacie Doktorów Kościoła: św. Anzelma, św. Bonawentury, św. Bernarda i św. Tomasza z Akwinu. W sklepieniu nad chórem malowidła aniołów z instrumentami muzycznymi, unoszących się w obłokach. W sklepieniu bocznej prawej bocznej nawy widnieją malowidła, wyobrażające św. Franciszka z Asyżu, otrzymującego stygmaty; św. Walentego i św. Floriana. W lewej nawie bocznej - św. Karola Boromeusza śledzonego przez wrogów, ścięcia św. Jana Chrzciciela i św. Michała Archanioła, walczącego ze zbuntowanymi aniołami. Przy kropielnicy (z prawej strony bocznego wejścia) nowsze malowidło, wyobrażające dwóch aniołów opiekujących się wodą święconą.

Drzwi - zewnętrzne otwory drzwiowe przesklepione w nadprożach łukami koszowymi z uskokiem, w obrębie fasady obwiedzione opaskami. Drzwi zewnętrzne jedno- lub dwuskrzydłowe, klepkowe (klepki w układzie „w romb”, nabijane ćwiekami o łbach w formie gwiazdek), zaopatrzone w antaby, zamki puszkowe, ozdobnie wygięte klamki i trybowane szyldziki. Drzwi pomiędzy zakrystiami a prezbiterium jednoskrzydłowe, ramowo-płycinowe. Drzwi prowadzące na balkon (nad przedsionkiem) dwuskrzydłowe, deskowe, zawieszane na pasowych

Wkładkę założył: mgr Cezary Nowakowski, BSiDK Szczecin, lipiec 1993 r.
(imię, nazwisko, data)

c. d. wkładka nr 3

Miejsce przechowywania negatywów: WKZ, PSOZ Gorzów Wlkp.

Wzór ODZ 1978 r.

5.

4.

3.

1. Miejscowość R O K I T N O	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIÓŁ PARAFIALNY p. w. Matki Boskiej Królowej Polski	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) tekst, fotografie
---------------------------------	---	---

c. d. rubr. nr 13 - zawiasach kowalskiej roboty.

Okna - otwory okienne w formie stojących prostokątów, przesklepionych w nadprożu łukiem pełnym z uskokiem (w oknach zakrystii i klatek schodowych w ryzalitach północnych aneksów - nadproża proste). Otwory okienne obwiedzione opaskami z rokokową dekoracją w formie muszli i grzebieni w zwieńczeniach. W wyższej kondygnacji fasady otwory okienne i nisze dekorowane dodatkowo profilowanymi gzymsami oraz podokiennymi płycinami o motywie rocaille. Otwory okienne rozglifione w kierunku wnętrza. Stolarka okienna w całości wtórna (po 1945 r.). Metalowe ramy osadzone w węgarach świan. Pojedyncze przeszklenie o charakterze stałym dzielone kratownicą z płaskownika metalowego na drobne kwatery. W oknach po bokach ołtarza i oświetlającym chór przeszklenie ma charakter witrażowy. W zakrystiach drewniane, dwuskrzydłowe okna krosnowe, zabezpieczone od zewnątrz metalowymi kratami.

Rzut

Kościół parafialny z Rokitna wzniesiony został na rzucie prostokąta z trójbocznie zamkniętym prezbiterium. Obrys korpusu nawowego ma wymiary 2580 x 2160 cm. Szerokość prezbiterium 1160 cm; głębokość 1200 cm. Po wschodniej i zachodniej stronie prezbiterium dostawione przybudówki (1060 x 560 cm); po stronie północnej mają one niewielkie ryzalitty, wyprowadzone ca 120 cm poza lico. Fasa da obiektu zwrócona w kierunku południowym (kościół jest nieorientowany). Wejścia do wnętrza świątyni umieszczone w ścianie południowej; dodatkowe w ścianie wschodniej.

Bryła

Bryła obiektu rozczłonkowana. Prostopadłościenny korpus nawowy (wys. ca 1650 cm, stosunek wysokości ścian do wysokości dachu jak ca 2 : 1) wraz z przylegającą do niego graniastosłupową częścią prezbiterialną, nakryty jest wspólnym niezbyt wysokim dachem czteropołaciowym (nad zamknięciem prezbiterium spływa on trzema połaciami). Aneksy przyprezbiterialne prostopadłościennie (wys. ca 1250 cm), nakryte niezależnymi konstrukcyjnie dachami trzypołaciowymi. Ryzalitty aneksów pod daszkami trójpłaciowymi (wys. ca 870 cm). Po stronie południowej, po bokach, dwie zestopniowane wieże, nakryte wysokimi hełmami ostrosłupowymi, zwieńczonymi wazonami i krzyżami. Wysokość wież ca 2500 cm. Przed głównym wejściem do kościoła przedsionek o formie półwalca, zwieńczony balkonem, dostępnym z chóru. W podziemiach kościoła krypty grzebalne.

Elewacje

Monumentalny charakter kościoła rokitniańskiego potęguje jego posadowienie na wysokim wyniesieniu terenu. Fasada świątyni dwuwie-

Wkładkę założył: mgr Cezary Nowakowski, BSiDK Szczecin, lipiec 1993 r.
(imię, nazwisko, data)

c. d. wkładka nr 4

Wzór ODZ 1978 r.

Miejsce przechowywania negatywów: WKZ, PSOZ Gorzów Wlkp.

6.

8.

7.

1. Miejscowość R O K I T N O	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIÓŁ PARAFIALNY p. w. Matki Boskiej Królowej Polski	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) tekst
---------------------------------	---	---

c. d. rubr. nr 13 - żowa, bogato rozczołkowana i dekorowana, w osi płytki ryzalit poprzedzony półkolistym przedsionkiem. Po bokach ryzalitu, zwieńczonego trójkątnym frontonem, umieszczone w niszy figury św. Benedykta i św. Bernarda z Clairvaux, wykonane z piaskowca. Z boków klasycystycznego tympanonu dwie alegoryczne postacie wykute w kamieniu; poniżej polichromia, przedstawiająca Matkę Boską Rokitniańską w otoczeniu aniołów i bogatych motywów kwiatowych. Czworoboczne wieże, nakryte ostrosłupowymi hełmami, ujmującymi chór muzyczny. W dolnych częściach hełmów wież - poniżej trawersów - owalne lukarny, podkreślone masywnymi, gierowanymi gzymsami. Zwieńczenia hełmów w formie wazonów (amfor) z krzyżami. Ryzality elewacji frontowej i górnej części wież opięte pilastrami, podtrzymującymi płaski gzyms kordonowy i wysunięty drobno profilowany gzyms wieńczący. Narożniki budynku i wież ścięte. Powierzchnia pilastrów ryzalitu frontowego pseudoboniowana. Pozostałe elewacje mają wystrój stosunkowo skromny. Elewacje wschodnia i zachodnia siedmioosiowe. W układzie horyzontalnym elewacje te kształtują: 1/ cokół podkreślony kontrastowym pomalowaniem, 2/linie wyznaczone przez podokienniki i nadproża otworów okiennych, 3/ gzymsy kordonowe i wieńczące.

Wnętrze

Kościół rokitniański jest obiektem halowym, trójnawowym. Nawa środkowa (dwu- i półkrotnie szersza od bocznych) trójprzęsłowa. Nawy oddzielone masywnymi opilastrowanymi filarami. Wystrój wnętrza barokowy, w dużej części rokokowy.

Wyposażenie - w północnej części prezbiterium ustawiony barokowy, kolumnowy ołtarz, w centrum którego umieszczony jest cudowny obraz Matki Boskiej Rokitniańskiej. Pomalowane na ciemnoniebiesko pilastry i wysunięte~~te~~ nieco do przodu kolumny o głowicach kompozytowych wspierają masywne, gierowane belkowanie o marmurkowo utrzymanej powierzchni. W zwieńczeniu postać Boga Ojca, otoczona gromadką putt i aniołków oraz złocistych promieni. Poniżej kartusz w obramieniu liści akantu, zawierający w ciemnoniebieskim polu emblemat maryjny. Ponad obrazem Matki Boskiej gołębicą Ducha Świętego w otoczeniu złocistych promieni ze zwieńczeniem w postaci amarantowego baldachimu. Pomiedzy kolumnami umieszczone drewniane, pomalowane na biało, figury św. Józefa z Dzieciątkiem i św. Piotra Apostoła, zaś na krańcach św. Elżbiety i św. Anny. Antepedia ołtarzowa w stylu sarkofagowym. Pod obreżem Matki Boskiej rokokowe szafkowe tabernakulum. W lewej nawie bocznej ołtarz, w którego barokowej nadstawie umieszczona jest postać umęczonego Zbawiciela na krzyżu. W prawej nawie bocznej - w identycznej nadstawie - polichromowana rzeźba Matki Boskiej Bolesnej z wbitym w serce mieczem. Pod filarem w lewej nawie bocznej kolejny ołtarz z umieszczonym w nim obrazem św. Bernarda z Clairvaux; w ołtarzu po pra-

Wkładkę założył: mgr Cezary Nowakowski, BSiDK Szczecin, lipiec 1993 r.
(imię, nazwisko, data)

c. d. wkładka nr 5

Miejsce przechowywania negatywów: WKZ, PSOZ Gorzów Wlkp.

Wzór ODZ 1978 r.

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
R O K I T N O	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY p. w. Matki Boskiej Królowej Polski	tekst, spis fotografii

c. d. rubr. nr 13 - wej stronie obraz św. Jacka chodzącego po falach . Bogato przedstawiają się również rokokowo-klasycystyczne stalle, skomponowane łącznie z obramieniem drzwi do zakrystii i skarbcza. Zwieńczone są one rzeźbionymi w drewnie baldachimami. Do pierwotnego wyposażenia kościoła należą również rokokowa ambona i chrzcielnica, zdobione niebieskimi płycinami i złożonymi elementami w formie koników morskich, liści akantu, muszli i festonów. Arkadowy, pięcioprzęśłowy prospekt organowy zdobiony jest pilastrami o złożonych kapitelach korynckich, oblistwowanymi płycinami, elementami w typie rocaille, złożonymi zwornikami i gzymsami. W kościele rokitniańskim znajduje się bardzo dużo elementów zabytkowego wyposażenia ruchomego (w przeważającej części XVIII-wiecznego).

Instalacje - elektryczna, odgromowa.

Spis fotografii:

1. Widok ogólny kościoła od strony południowo-zachodniej
2. Elewacja południowa
3. Elewacja zachodnia
4. Elewacja północna
5. Elewacja wschodnia
6. Widok ogólny wnętrza kościoła w kierunku ołtarza
7. Widok ogólny wnętrza kościoła w kierunku empory
8. Polichromie kopułowego sklepienia przęsła środkowego nawy głównej

Wkładkę założył: mgr Cezary Nowakowski, BSiDK Szczecin, lipiec 1993 r.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: WKZ, PSOZ Gorzów Wlkp.

Wzór ODZ 1978 r.